

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 4.12.2012

Číslo: Ročník 22 (2012), Číslo 4

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Kdo je: Markéta Poživilová

Autor: Oddělení služeb knihovnám

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20120429>

Kdo je: Markéta Poživilová

Oddělení služeb knihovnám

Knihovnická praxe (pár vět o tom, čím jsi prošla).

Knihovnicí jsem si vlastně přála být vždycky. Nutila jsem své kamarádky a dokonce jsme si na knihovnu i hrály. Já jsem dělala knihovnici a ony jezdily s kočárky a půjčovaly si knížky pro panenky. Můj sen se mi splnil v roce 1996, kdy jsem ve svých devatenácti letech začala pracovat jako vedoucí knihovny ve Slatiňanech. Po mateřské dovolené a po přestěhování do Hradce Králové jsem nastoupila v Knihovně města Hradce Králové jako metodička. Tady jsem později mohla připravit několik akcí pro děti a to mě opravdu nadchlo. V současné době pracuji jako dětská metodička a těším se na své dětské království, které se otevře pravděpodobně v březnu příštího roku v novém Centru celoživotního vzdělávání ve Wonkově ulici.

Jakou knížku máš na nočním stolku?

Jsem typ „kupičkáře“. Většinou mám rozečteno několik knih různých žánrů najednou a podle nálady je střídám. Momentálně se tam nachází Dobrá země od Pearl S. Buckové, nový Lars Kepler – Svědkyně ohně, Straka v říši entropie, 100 kreativních nápadů při práci s dětmi a třetí díl Harryho Pottera, který čtu večer s dětmi.

Oblíbený knižní hrdina nebo oblíbená knížka.

Mezi mé nej určitě patří Děti z Bullerbynu, Egypťan Sinuhet a Harry Potter. Ty mohu číst asi donekonečna.

O čem by měla být knížka, jejíž děj bys chtěla prožít?

Ta moje by rozhodně byla o moři. Jak si tak plachtím okolo světa, pak ztroskotám na malebném ostrůvku, najdu jeskyni plnou knih a zásob. Po nějakém čase mě pak najde záchranná loď plná mých blízkých a přátel a já s nimi odplachtím domů.

Knihovnická vzpomínka (první nebo zajímavé setkání s knihovnou).

Moje první vzpomínky na knihovnu se vztahují k době, kdy mi bylo 7 let, tehdy jsem se stala čtenářkou knihovny ve Slatiňanech. Tenkrát visela za starými dveřmi zatuhlá deka, přezouvalo se do velkých, vlhkých bačkor a nesmělo se tam mluvit. Ale pravidelně jsem si odnášela batoh plný knih, které jsem doma hned schovala pod postel. Doma to neviděli rádi, když jsem stále ležela v knihách. Honili mě od nich, stejně jako já dnes honím svoje děti od počítače.

Co Tě v knihovně nejvíce baví?

V kanceláři jsme se smály, že oběd s kolegyněmi. No a kromě něho ještě ráda komunikuji s dětmi, vymýšlím pro ně všelijaké šílenosti, převlékám se do kostýmů, atd.

Jak si poradíš s tzv. „otravným“ čtenářem (případně kolegou)?

S úplně otravným čtenářem jsem se asi ještě nesetkala. Spíše se zapáchajícím. Tam situaci řeším tak, že neprodužuji hovor a větrám.

Co Tě vždycky potěší?

No určitě pochvala, pusa od dětí i od manžela, kytička z lásky, večere ve dvou, horská túra, večer s knihou, odměny v práci, klábosení s kamarádkami. Jsem zkrátka taková romantická duše.

Co Tě zaručeně našťve?

Hloupost, sobeckost, závist a pomluvy. No a pak takové ty naprosto přízemní věci, jako např. malé boty, nebo když děti zase ztratí klíče od domu nebo když dojdu na parkoviště u Zimáku s plnými nákupními taškami a zjistím, že jsem si klíčky od auta zapomněla v kanceláři.

Čím děláš nejčastěji radost svým blízkým?

Samozřejmě knihou :o)! A pak taky dobrým jídlem, dobrou náladou, rodinnou pohodou.

Oblíbený citát.

Víte, jak zaručeně rozesmějete Pánaboha? Řekněte mu svoje plány.

© 2000-2010 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz · knihovna@svkhk.cz